

Visitas i Norheim menighet preken 29.01.2023

Da Jesus nærmet seg Jeriko, satt en blind mann ved veien og tigget. ³⁶ Mannen hørte at det var mye folk på veien, og spurte hva som sto på. ³⁷ De svarte ham: «Jesus fra Nasaret kommer forbi.» ³⁸ Da ropte han: «Jesus, du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!» ³⁹ De som gikk foran, snakket strengt til ham og ba ham tie, men han ropte bare enda høyere: «Du Davids sønn, ha barmhjertighet med meg!» ⁴⁰ Jesus stanset og ba om at den blinde skulle føres til ham. Da han kom nærmere, spurte Jesus ham: ⁴¹ «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Han svarte: «Herre, la meg få synet igjen!» ⁴² Jesus sa til ham: «Bli seende! Din tro har frelst deg.» ⁴³ Straks kunne han se, og han ga seg i følge med Jesus og lovet Gud. Og hele folkemengden som så dette, lovpriste Gud.
(Lukas 18,35-43)

Kong Harald kan sitt evangelium. I nyttårstalen ved inngangen til 2023 holdt han fram hvor viktig det er at vi spør hverandre: «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Dette er ordrett det samme spørsmålet som Jesus stilte den blinde tiggeren i Jeriko for omtrent 2000 år siden. Vi skal se nærmere på spørsmålet og evangeliet som ligger i fortellinga. Vi leser ulike fortellinger fra evangeliene disse søndagene etter jul, og alle vil vise oss sider av Jesus, *for at vi skal tro* at han er Guds sønn, vår frelser.

I dag leser vi fra Lukasevangeliet. Lukas har sitt særtrekk når han forteller. Hele evangeliet hans er som en “roadmovie”. Jesus er på reise, på veg til Jerusalem. I kapittel 18, som vi leste fra nå, er Jesus i Jeriko. Jeriko er den lavest-liggende byen i verden, 260m under havnivå. Også i Jesus-historien er dette på en måte det laveste punktet. Tre ganger har Jesus prøvd å få lærlingene sine til å forstå at hans veg ikke går fra seier til seier. Tre ganger forutsier han at hans veg går til Jerusalem, til dom, tortur og død. Disiplene tar ikke imot det han sier. De vil ikke høre.

Norheim menighet feirer ofte dåp. Konfirmanter og fireåringer liker å se og oppleve dåpshandlingen. Da blir evangeliet om Guds nåde synlig. Gud åpner sitt rike og sin favn for alle små, for alle oss. Så skal ikke vi heller gjøre det vanskelig! Vi kaller den kjente fortellinga om Jesus og barna for «barneevangeliet». Men Lukas tar også med en vemodig fortelling om en rik og lærd mann som går skuffet bort. Jesus sine ord om å gi til de fattige ble for krevende for ham. Vi skal nok heller ikke legge skjul på at mye i livet og troen kan være vanskelig. Det er ikke alt vi liker å høre.

Jeg har hatt noen fantastiske dager her, og møtt mange. Biskopen kommer på visitas for å gjøre det som ligger i tittelen epi-skopus, se seg rundt, få overblikk. Tror dere jeg leter etter Jesus her? En strektegning jeg så for mange år siden kan fortsatt få meg i godt humør. Ei dame med barn på armen har åpna ytterdøra. Utenfor står en misjonær som spør: «Har du funnet Jesus?» Det morsomme er at lenger inni stua, bak

et sidt gardin kan vi skimte Jesus, som om han var med på gjemmeleken. Ofte, kanskje som regel(?), er Jesus midt iblant oss uten at vi vet det.

I Jeriko var det en stor nyhet da mesteren Jesus fra Nasaret kom med hele sitt følge. Folk slapp det de hadde i hendene og prøvde å få et glimt eller i hvert fall få høre hva han sa. Den blinde tiggeren må ha hørt om Jesus før. Han griper anledningen og begynne rå rope! Det går en sterk rød tråd gjennom år og århundrer fra Jeriko fram til våre gudstjenester. Tigger-ropet er en fast del av våre gudstjenester. Vi synger/roper på gresk, på det språket NT ble skrevet første gang. «Kyrie eleison!» I østkirken, (og de er fortsatt våre trossøsken selv om både kirkeledere og president opptrer ukristelig,) i østkirken finnes en bønnetradisjon som gjentar kyrieropet på inn og utpust. Bønnen om at Jesus skal vise miskunn blir som en hjerterytmegjennom dagen. Pust inn: Kyrie/Herre, pust ut, eleison/miskunne deg. På de tyngste dagene og når vi er på det aller laveste, er dette de orda som har mest slitestyrke og bæreevne. Det holder.

Seinere i gudstjenesten skal jeg får være med når KorFast synger Kirk Franklins «Lean on me»: «*There's a man, standing on the corner.(...) And there's a girl, searching for a father and a friend. (...) There's a child, who is sick and begging to be free.*»

Ropene fra tiggeren var sjenerende. Han ble tilsnakket. Hysj! I sangen «Lean on me» blir vi minnet om at vi skal være der for hverandre, og vi skal se hverandre, også når det blir ubehagelig. I stedet for å si hysj, er vi kalt til å se og si «lean on my shoulder». Kong Harald har lært av Mesteren vår at vi også kan stanse opp og spørre: «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Det er så enkelt og så klokt, det Jesus gjør. Han må ha lagt merke til at tiggeren er blind. Likevel spør han: Hva trenger du? Allerede før helbredelsen blir den blinde møtt med respekt og gitt verdighet. En foraktet tigger i Jeriko er et menneske med verdighet og krav på respekt. *Han ga seg i følge med Jesus og lovet Gud. Og hele folkemengden som så dette, lovpriste Gud.*

«**Lovsyng Herren, min sjel!**», leste prost Ove fra salme 146, og «Lovet være Gud!» hørte vi ordfører Jarle lese fra Romerbrevet. Alle tre tekstene for denne dagen har med lovsangen som er menneskers svar til Gud. Jeg har hørt «Nytt Liv» øve, og ble rørt av motet og kvaliteten. Jeg har vært på «Kor og lek» og observert hvordan velsignelsen gir kroppene ro. Jeg har til og med fått synge sammen med «Korfast» med en sangglede som ikke bryr seg om generasjonsskillet. Norheim har forstått mye når dere dyrker sang og fellesskap! For på samme måte som kyrie-ropet går gjennom århundrene fra Jeriko til oss, går det også en tjukk tråd av lovsang fra bibelens personer til vårt lovsangs-ledd i gudstjenesten. Vi kan høre utrolig mye fint på alle slags kanaler, men det er når vår egen stemme blir brukt at ord og toner virkelig fester

seg og blir fylt av mening. Menigheten er et sterkt fellesskap når vi kan romme både ropet og lovprisningen. Ef 4,25 uttrykker noe av dette på en god måte: *Legg derfor av løgnen og snakk sant til hverandre! For vi er hverandres lemmer.* Å snakke sant om livet hører med når visjonen er å være en god møteplass. Jesus sjøl sto aleine med det han visste om vegen videre. Hans veg er ikke mest mirakler, helbredelser og seier, men er den vegen som gjør at kjærligheten sterkere enn døden.

En blind tigger ble sett med verdighet og fikk synet igjen. Han ga seg i følge med Jesus. Buddhister snakker ofte om evnen til å se alt som om vi ser det for første gang. Vi har alle våre blindsoner. Det hjelper å snakke sant og rope på Jesus. Da kan vi møte hverandre med oppriktig interesse og ta imot dagen vi har fått med forventning. Vi fortsetter å rope og synge og formidle gleden i det å følge Jesus. På hver vår måte og sammen. Hva vil du jeg skal gjøre for deg?

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd, som var er og blir en sann Gud fra evighet til evighet. Amen